Ч. 198. Субота 18 (5) вересня 1909. Рік XIX

Виходять у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зло355женем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

По цілорічній перерві зібрав ся вчера сойм краєвий знов на наради. Посли явили ся майже в комплєті, ґалєриї і льожі виповнила публика по береги. На правительственній лаві засіли: Є. Ексц. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский, віцепрезидент намісництва ґр. Володимир Лось і комісар повітовий др. Стефан Скржиньский.

О 11 год. 30 мін. вступив на президияльне місце Є. Ексц. п. Маршалок краєвий ґр. Станислав Бадені і традицийним ударом маршалківскої булави розпочав свое урядоване та повідомив палату, що відрочений найвисшим патентом сойм скликано на сей день а відтак виголосив слідуючу промову.

Промова Є. Ексц. п. Маршалка.

Високий Сойме! Розпочинаємо нині лиш перервану перед десяти місяцями працю; тому проґрама праць першої части сеї сесиї позістає майже незмінена. Не виджу для того причини повторяти або зміняти то, що я сказав отвираючи сю сесию.

Не розбираючи питаня, чи і коли сойм сего року буде скликаний, вважаю за річ конечну, щоб ми могли тепер радити бодай так довго, щоб будучий буджет можна було вже тепер ухвалити. Буджет, предложений краєвим виділом, є сумним здійсненем віщовань краєвого виділу і буджетової комісиї. Видатки зросли до 58 міліонів і є висші о 4 міліони від остатного буджету, а недобір непокритий виносить 13,480.000 кор. Значить, майже четверта часть видатків не має покритя в дотеперішній висоті нормарльних доходів і додатків до податків. Сей результат не есть несподіваний, бо він є лиш вислідом обовязуючих законів і ухвал Вис. Сойму, але проте він сумний та грізний для буджетової будучности краю.

Перший раз находить ся сойм в тім положеню, що видатків своїх не може покрити ані доходами ані додатками до податків ані короткотерміновою позичкою. Позістає хиба одна дорога покритя емісийною позичкою. Хоча се небезпечна дорога, одначе виділ краєвий рішив ся на неї лиш тому, що 1910 рік буде виїмковий, бо має запевнених 11 міліонів з нового доходу, тай є надія, що так звана *sit venia verbo* — санация краєвих фінансів принесе краєви бодай ту квоту, яку заповідає теперішнє предложене правительства.

Сегорічний буджет вкладає на нас обовязок обмежити видатки до найконечнійших. Що до санациї фінансів краєвих, то хочу показати принціпіяльне становище, яке край доси в тій справі занимав, і маю надію, завсігди буде займати.

Не потребуємо нічиєї помочи, бо високо цінимо самоуправу краю і через те знаємо, що самі мусимо поносити свої кошти. Але заразом не можемо згодити ся на те, щоб наш край давав податки на санацию фінансів инших країв. Ми жадаємо, щоби могли покривати свої видатки своїми податками, котрі ми готові ухвалити і котрі будемо платити. А коли би таки сі податки ухвалено для цілої держави, то ми домагаємо ся, щоби наш край мав в тім, що ті податки приносять, відповідну участь.

До сего треба однак єдности і солідарности у внутрі і на вні, супротив приятелів і противників, бо лиш то збільшить число перших, а ослабить других.

(По руски): Маю впрочім надію, що о скільки ходить о оборону фінансової будучности краю та его економічних інтересів, находимо ся так в соймі як і у Відни всі без виїмки, отже представники обох народів, в однім ряді, що нашим домаганям додасть лише сили і значіня. А коли на жаль, тривають ще між нами далекосяжні ріжниці, то все таки зближене і злучене там, де ходить виключно о справи спільні інтересови обох народів, може й повинно улекшити і прискорити зближене на всіх полях культурного житя.

Крадіж в банку.

Американьска істория — Ф. Клеменса.

(Конець).

3.

Уйшовши кусень дороги долі улицею Бродвей, закликав Смайс їдучу в порожні дорожку. Він же був тепер маючим чоловіком і міг позволити собі на такий збиток та їхати возом.

— Куди? — спитав візник.

Інжинер глянув до свого спису і приказав голосно:

— Пята евню двайцять три.

Небавком станув віз перед пишною палатою.

— Чи пан Ґольдсмайс дома? — звернув ся інжинер до якогось слуги в богатій лібериї, коли увійшов.

Слуга зміряв его недовірчиво очима. — Мр. Ґольдсмайс есть дома, але сумніваю ся, чи для вас.

— Будьте ласкаві, занесіть ему отсю карту.

Він віддав тому в богатих ґальонах карту, на котрій написав щось олівцем.

— Мр. Ґольдсмайс просить вас до себе — сказав той в ґальонах, вернувши за дві минути.

Зараз опісля стояв Смайс перед міліонером.

— Хочете поговорити зі мною в справі Вільзерового банку та кажете, що ваше повідомлене може мене охоронити від великої страти? — спитав богач, придивляючись увійшовшому цікаво.

— А вже-ж, пане — хиба що ви хтось инший а не той, що вписаний на лісті, мр. Джемс Ґольдсмайс.

— Я той сам.

— Ви вплатили двіста тисячів долярів?

— Так — і що з того?

— Що дасьте мені, пане, за таку вість, котра варта для вас двіста тисячів долярів?

Міліонер засьміяв ся. — Котра для мене тілько варта?

— Може для вас десять тисячів долярів за богато?

— Коли вість представляє дійстно ту вартість — то ні.

— Взяти вас за слово?

— Возьміть.

— Ну, то вам зраджу, що в тресорі згаданого банку знаходить ся ні більше ні менше лиш пятьдесять долярів і вісімдесять центів.

— А ви звідки то знаєте?

— То вже моя тайна. Шефи наміряють втікати і чекають ще лиш на першого, щоби забрати ще й ті вкладки, які того дня будуть зложені.

— Як ви то докажете?

Інжинер перечислив перед міліонером тих трийцять тисячів долярів і сказав:

— Тілько дали мені тоті панове, щоби я ще пять днів мовчав.

Міліонер подразнений став ходити по комнаті:

— Коби я лиш знав, чи — а я уважав той банк за такий певний.

— Коли зараз поробите кроки, то будете ще могли відобрати двіста тисячів. Щоби останок задержати, то ті панове певно їх вам виплатять. Коли не хочете, то піду до инших вкладників — я маю тут спис — і продам їм свою тайну. Коли відтак зійде ся більше число, то питане, чи кождий поодинокий богато уратує. Коли мені заплатите тих десять тисячів, то я зобовяжу ся не зрадити нікому того, що знаю.

— Щож зробити? — заскреготав мр. Ґольдсмайс. — Коби я лиш знав, чи можу вам вірити.

— Дайте мені слово чести, що мене не зрадите а я вам відкрию, звідки знаю ту тайну.

— Маєте моє слово чести.

Міліонер устиснув інжинерови руку увіряючи, що не зрадить. Той приступив тоді близше і розповів тихим словом історию влому.

— Ага — відозвав ся Ґольдсмайс протяжним голосом. — То що иншого — так, так, то вже найвисший час для мене, я то виджу.

— Я прийшов до вас першого, бо ви маєте найбільше уділів.

— Дякую вам, пане, дістанете тих десять тисячів, але під услівєм, що аж до нині вечера не скажете нікому нічого о тім, що ви відкрили.

— Маєте моє приречене, пане Ґольдсмайс.

Промову свою закінчив п. Маршалок окликом в честь Цісаря, котрий посли повторили трикратно.

З черги промавляв Є. Ексц. п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский а бесіду его, котру подамо в слідуючім числі, нагородила палата грімкими оплесками. Опісля п. Маршалок присьвятив згадку помершим послам і згадав також серед очевидного жалю коротко і про смерть свого брата. Ширшу згадку присьвятив презес кола польского пос. Гломбіньский.

Відтак уділила палата відпустки: пос. З. Тарновскому, Обертиньскому, Дудикевичеви та Ціпсерови на 8 днів, Чечови на 4, Сенковскому на 1 день, Баворовскому на 14 днів, а пос. Ґарапіхови на цілу сесию.

Маршалок повідомив палату, що суди зажадали видачі послів Старуха, Крисоватого і Чайковского, а відкликали домаганє видачі послів Стапіньского і Курівця. Справи ті передано комісиї правничій.

По заяві кр. маршалка, що з 40 тамтогорічних внесень, яких 1-ше читанє ще не відбуло ся, поставить на дневнім порядку лише ті, що до котрих наступить поновне домаганє послів, забрав голос пос. др. Адам та зложив іменем (вшехполяків) декларацию в справі виборчої реформи і автономістичних внесень, домагаючи ся полагоди внесень поставлених его партиєю ще в сій сесиї а взгл. признаня комісиї для виборчої реформи перманентною. До ухвал сих буде партия бесідника перти всіми парляментарними засобами. По др. Адамі зложив подібну заяву ім. людовців пос. Стапіньский, впевнюючи, що его партия і тепер рішучо буде змагати до заведеня рівного, тайного, загального, безпосередного права голосованя, будучи переконаною, що без справедливої полагоди сеї справи, не може сойм брати ся до инших справ. Реформа громадска повинна бути передана до полагоди новому соймови, вибраному на основі чотироіменного права голосованя. Крім того заявив бесідник, що конче треба знести безпроволочно двотиповість народних шкіл та учительских семинарий.

Пос. др. Евг. Олесницкий зазначив насамперед, що також і Русини признають актуальність реформи виборчої та домагали ся ще перед кількома роками переведеня реформи виборчої, а відтак вказав на то, що з 57 звітів виділу краев. уміщених на нинішнім засіданю, лиш 11 предложено в рускій мові проти § 3 реґуляміну соймового. Длятого бесідник ставить формальне внесенє, що 46 точок порядку дневного усунено з порядку дневного, доки аж звіти не будуть предложені також в рускій мові.

Є. Ексц. п. Маршалок ґр. Бадені зазначив, що всі ті звіти вже переложені і суть в друку. Не єсть то нехтованє реґуляміну і брак зарядженя друкованя в рускій мові, бо звістно, серед яких условій сойм сего року скликано. Як Маршалок так і виділ краєвий сповняли завсігди і будуть сповняти признане право і обовязок, щоби всі звіти були предкладані також в рускій мові.

По тій заяві Мтршалка, приступила палата до порядку дневного і передала в першім читаню 11 звітів відповідним комісиям до розсліду. При кождім з тих звітів ставили рускі посли внесеня, щоби ті звіти усунено з порядку дневного. На тім закінчило ся перше засіданє, а слідуюче назначено на суботу рано

Новинки.

Львів, дня 17-го вересня 1909

— **Письменні іспити під надзором** кандидатів званя учительского в ґімназиях і школах реальних та кандидаток тогож званя в лїцеях женьских відбудуть ся у Львові в днях 22 і 23 жовтня с. р. а відтак послідують устні іспити. Кандидати і кандидатки, котрі наміряють приступити до тих іспитів в тім реченци, повинні повідомити о тім дирекцию комісиї іспитової устно або на письмі найпізнійше до дня 15 жовтня с. р.

— **На виставу і злет Соколів до Стрия** вибирає ся на день 19 с. м. о скілько вже можна тепер зміркувати велика маса з ріжних сторін. Окремі поїзди заповіджено з Черновець, Коломиї, Станиславова, Рогатина і Львова. До львівского поїзду розкуплено вже 1300 білетів. Богато Львовян поїде також звичайним поїздом. До рогатиньского поїзду розкуплено 360 білетів. Прогульковий комітет у Львові поробив заходи, щоби прогулька відбула ся в як найбільшім порядку. В тій цїли вийде друкований правильник (реґулямін), який дістануть всї участники прогульки і якого мають строго придержувати ся. Як дізнаємо ся, будуть призначені перші вози для селян-Соколів у відзнаках, дальші для селян читальників, потім для ґімназияльних учеників, дальші для Львовян, а останні вози призначені для тих кількасот селян, що будуть всідати на стациях між Львовом а Щирцем. По приїзді до Стрия уставить ся похід. На переді буде йти музика з Малехова; львівскі Соколи, потім дружинами по 140 людий і з прапорами: селяни-Соколи в білій одїжи з відзнаками, потім в темній одїжи з відзнаками, дальше селяни без сокільских відзнак, селянки, потім шкільна молодїж, музика з Комарна і Львовяни поділені на дружини. Таким походом при звуках музики підуть львівскі прогульковці з двірця до парку Йордана. О пів до 11 год. розпічне ся там полева служба Божа а потім посьвячене прапора стрийского „Сокола". Коло 1 год. по полудни всї упорядковані „Сокола" передефілюють попід „Народний Дім" перед вібраними гостями. По дефіляді рвийде ся похід. О 3 годині зачне ся фестин в парку міскім. Наперед будуть рухові вправи, а потім забави. Між год. 9 а 10 вечером всї поїзди розїдуть ся в свояси.

— **До відома всїм тим, що їдуть на виставу стрийску.** Цїна вступу на виставу виносить 50 с. Білетів дістати можна лиш при касї. Примірник каталоґу, який можна дістати при касї коштує 50 с. Білет вступу важний лиш на один день. Пригадуємо, що коли хто до трех днів перед виставою не замовить нічлігу, не може мати претенсиї на приміщенє. — В день отвореня вистави т. є. дня 19 вересня 1909 р. вібуде ся спільна вечера за вступом 4 К. Білети на спільну вечеру можна набути в льокали вистави в відділї інформацийнім. — Рівнож повідомляємо, що хто в призначенім реченци не надішле річей призначених на виставу т. є. до 17 вересня (пятниця), то в пізнійшім реченци предмети ті не будуть поміщені в катальозї, а тим самим не будуть приняті.

— **Мукачівский епископ** Преосьв. Юлій Фирцак приїхав онозди до Львова в гостину до вашого Владики Єго Е. ВПреосьв. Митрополита Андрея гр. Шептицкого і остане ся до нині вечера. Вчера був Преосьв. Юлій на засіданю сойму а по полудни оглядав Успеньску церков і ставропигийский музей старинностий.

— **Хор кобзарів.** Київска „Рада" доносить: Нас повідомляють, що незабаром складеть ся музичний гурток сьвідомих українських кобзарів, на чолї з відомим Ів. Кучеренком, що навчав торік гри на кобзї у школї М Лисенка і вславивсь своїми виступами у Варшаві, Київі, Харкові, Елисаветї. Мета товариства, окрім дотепного, спільного студіованя історичних українських дум, упорядкувати велику музичну вандрівку по Таврії, Кавказї, Україні, Холмщині, щоб обзнакомити найдальші закутки, де проквитає ся українська национальна думка (як от в містї Баку) з рідною думою, кобзою та зазначити своїм та чужинцям, що наша пісня, наша дума ще не загинула, а навпаки.

— Добре — ось тих десять тисячів. Коли додержите слова а я уратую свої гроші, то можете завтра прийти ще по пять тисячів.

— Певно, що прийду, пане Гольдсмайс. Дякую красно. Желаю як найлїпшого успіху.

Мр. Смайс виніс ся і сїв знов до воза.

— Число трийцять один! — крикнув він до візника.

— Коли, коли, капустяна голова! — мурмотів він до себе, розглядаючись в списї. — Гадаєш собі, що я не хочу вже більше заробити як лиш твоїх дрантивих пять тисячів?

Під числом тринайцять один мешкав мр. Фляттерс. Мр. Фляттерс мав в банку Вільзера сто двайцять тисячів. Мр. Смайс казав опові сти ся, і мав з мр. Фляттерсом таку саму розмову як з мр. Гольдсмайсом. Розуміє ся, що пан Фляттерс був перший, до котрого він прийшов, розуміє ся, що він обовязав ся нікому більше о тім не говорити.

Дуже вдоволений забрав він з собою шість тисячів долярів.

Від містера Фляттерса поїхав він до містера Робінзона, від мр. Робінзона до мр Геллебі і так дальше від одного до другого. До третої години пополудни зробив він так двайцять дві візити і приизбирав гарну суму пятьдесяти тисячів долярів — без тих трийцять тисячів від банку, які вже мав перед тим в кишени.

— Тепер вже досить — сказав він до себе. — Насамперед я вже змучений від так богато роботи, а відтак могла вже розійти ся вість всюди довкола і люди сьміялиби ся мені в очи, як би я їх уважав за дійну корову а по трете таки для мене самого вже небезпечно. Коли богачі зміркують, що я в інтересі бідних вкладників поступав безпартийно і не дав ся підкупити їх марними долярами, то розлютять ся і будуть дивити ся, щоби мене дістати в свої руки. По четверте остали ся вже лиш по менші вкладники — а то не оплатить ся. Для того біжи небоже чим скорше на дворець — нині вечером буду вже далеко звідси. І то — додав він усьміхаючись — яко капіталїст, а мій капітал, що ще лїпше, то честно зароблені гроші.

Отже він поїхав на дворець.

— — — — — — — — — — — —

Вільзерови і Мурови здавало ся, що сьвіт перевертає ся, коли мр. Гольдсмайс явив ся. Хоч не хоч мусїли его заспокоїти. Але ледви що ему виплатили гроші, як вже надійшов Фляттерс а за ним мр. Робінзон а за тим мр. Геллебі а відтак вірителї за вірителями, а коли ті панове не могли вже нічого вдїяти, бо їх було за богато, то завізвали полїцию і заким ще властителї банку оглянули ся, вже їх арештовано і відставлено до арешту. Всї, Вільзер і Мур попереду всїх, відказували на мантійского інжинера, але ґазети і тисячі малих вкладників не відказували разом з ними, бо інжинер своїм хитрим маневром таки дійстно охоронив їх від великих страт.

Удало ся іменно відкрити місце, де Вільзері і Мур сховали були великі суми.

„Виратовані взломом" — під таким заголовком поміщали ґазети в новинках вісти про сю дивну справу.

Мр. Смайс став ся був спасителем, добродїєм людскости — ніхто й не подумав о тім, щоби пускати ся за ним в погоню або відбирати даровані єму гроші.

Він сам зі своїм „честно зароблением капіталом" пішов до Калїфорнії. Він проживає там вже більше як десять лїт яко фармер і властитель копальнї, належить там до „найпромінентнїйших" і найбогатших горожан округа, оженив ся з дуже богатою і хорошою донькою плянтатора, єсть батьком двоїх дїтий і в цїлім значінюю того слова щасливим чоловіком, котрого майно оцїняють вже на кілька сот тисячів долярів і котрий тїшить ся загальним довірєм.

Коли перед трома роками помер старий мировий судия Гельґер, нараджували ся горожани над вибором его наслїдника; а когож иншого маємо вибрати як не містера Смайса — то людяний чоловік і честна людина від голови до стіп.

Та й вибрали его дійстно і він від того часу сповняє сей почестний уряд на загальне вдоволенє.

прагне широкого та дужого житя, що не перевелись ще кобзарі на Україні. До товариства пристають такі кобзарі: богодухівский Гащенко, харківский Древченко, чернигівский Пархоменко. До гуртка, на час вандрівки, запрошено з Варшави Гр. Сгепуру, якому і предложено скласти реферат про наші народні думи та кобзарів.

— **Арештоване межинародних злодіїв.** Париській поліциї удало ся м. вгірка виловити і арештувати небезпечну ватагу межинародних злодіїв готелевих, за котрами поліция всіх великих міст европейских вже від давна слідила. Проводирем тої ватаги був якийсь Вільгельм Штарк із Саксонії, котрий від 4 літ проживав зовсім спокійно в Парижи і яко секретар одної хемічної фабрики зовсім не звертав на себе уваги. Єго уважали за тихого честного урядника, а его сусіди і знакомі ніколи би не були припускали, що той чоловік то голова і проводир ватаги злодіїв зложеної з 20 злочинців, котрі безнастанно їздили по цілім сьвіті, стояли з ним в телеґрафічній звязи, посилали ему гроші і дорогоцінности і одержували від него прикази.

Від коли основано ту ватагу, вкрала она вже звиш 3 міліони франків. Штарк сам зложив на свое імя в однім німецкім місті 800 000 франків. Єго помічниками були якийсь Горашу і его 15-літня любка, котру однак звають лиш по імени Ядвига, а котру Горешу представляв всюди яко свою першу сестру. Других членів тої ватаги арештовано вже в Капрі, Реці, Остенді і Сан Ремо.

— **Катастрофі в Бориславі.** Величезний огонь, як кажуть, більший своїми розмірами від всіх, які доси навіщали Борислав, вибух вчера на Котівскій Воли. Так займила ся ропа в резервоарі, належачім до Товариства для транспорту і маґазиновання ропи, в котрім містило ся 1000 цистерн. Огонь, як здогадують ся, був підложений. Зразу здавало ся, що огонь дасть ся пригасити або бодай зльокалізувати, але о 12 год. в полудне завалили ся дахи, внаслідок чого настав вибух і горюча ропа зачала розливати ся по обох боках гори, на котрій резервоар положений. Горючі фалї котили ся в долину до хат і викликали страшенний переполох серед тамошних жителів.

Від першого резервоара займив ся сусідний наповнений також по береги ропою і по третій годині настав новий вибух, причім серед страшенного гуку пукла бічна сторона. Потоки огню залили Котівску Баню так борзо, що люди навіть не мали часу недопустити до того, щоби доми займили ся. Настав страшенний переполох. Ропа плила з такою скоростию, що годі було уратувати ся і внаслідок того богато людий попекло ся а навіть кажуть, що деякі таки й згинули на місци.

О 5 год. 40 мінут експльодував третий резервоар, належачий до того самого товариства. І знов серед страшенного гуку бухнула горюча ропа та залила Котівску Баню. Займило ся знов кільканайцять хат а перепуджені люди розбігли ся на всі сторони, ратуючи, що хто міг а бодай власне житє Позаяк резервоар віддалений від села на 1 кільометер, ніхто не сподівав ся, що горюча ропа допливе аж до хат. Вечером займив ся ще й четвертий резервоар і так горить разом около 3000 ваґонів ропи. О скілько доси звістно, згинуло при сїй катастрофі кількоро людий а кільканайцять есть тяжко попечених. Докладного числа жертв однак ще не знати.

Робітники від фірми Леваковского, заняті при будові земних резервоарів, заняли ся тепер під проводом інжинера староства і кількох жандармів сипанем валів, щоби так забезпечити Котівску Баню від дальшого напливу горючої ропи. Около 9 год. вечером прибули на місце катастрофи піонїри з Перемишля. Вечером пересунула ся понад околицею велика туча з громами, але струї води ще лиш збільшали огонь. Акция ратункова тревала цілу ніч, але яким успіхом закінчила ся, поки що не знати. Всі резервоари були асекуровані в анґлійскім товаристві, а страти виносять до пів міліона корон.

Бюро кореспонденцийне одержало нині з Борислава слідуючі вісти: Як здає ся, з причини браку надзору при будові резервоарів вибух вчера перед полуднем огонь в резервоарі в Бани Котівскій, власности гал. Тов. транспорту і маґазинованя ропи, котрий розширив ся також і на инші сусідні резервоари, що представляе шкоду около 250.000 К. Крім того ще в кількох резервоарах знайшли ся запаси ропи, однак не вигоріли і шкода есть розмірно мала. Жертвою полуміни стали ся також 12 хат, що оціняють на 50.000 К.

О скілько доси звістно, не згинув ніхто, лиш один робітник, котрого назвища доси не можна було довідати ся і котрий не зголосив ся в шпитали, попік ся і потовк ся. Староство зарядило доходження в цїли як найдокладнїйшого справдженя, чи суть ще які жертви катастрофи і як представляе ся попечене зазнане при пожежі.

Староство одержало вість о пожежі около 12 год. в полудне і староста о пів до 2 год. прибув на місце а перед тим вже на его телефонічне порученє з'явили ся з Модрича заняті также при будові резервоарів комісар Ґронзевич і інжинер Якимовский. На місци були від першої хвилї місцеві жандарми а по полудни стягнено найблизшої станиці на терен катастрофи так, що сповняе там службу 20 жандармів.

До 4 год. по полудни здавало ся, що катастрофа обмежить ся до вигоріня одного резервоара. Аж по 4 год., внаслідок того, що завалив ся дах, сильна струя ропи переплила через вали, впрочім ненарушені, внаслідок чого огонь перекинув ся також на сусідні резервоари. До акциї ратункової з причини жидівских сьвят не можна було ужити жидівских робітників. Аж з сусїдних копалень воску Смуского, з будови резервоарів інжинера Віршттляйна, з підприємства інжинера Щепановского і Тов. Карпатского удало ся зібрати около 150 робітників і з ними розпочали сипане охоронних валів.

На телеґрафічну реквізицию прибув нині о 5 год. рано сильний відділ піонїрів. Піонїри позістануть на місци, доки вповні не мине небезпечність. Після дотеперішного стану пожежі есть надія, що в протягу завтрішного дня удасть ся остаточно дальші наслідки катастрофи спинити.

Телеґрами.

Відень 17 вересня. Сейзмоґрафічні апарати центрального заведеня метеорольоґічного зазначили вчера в ночи землетрясене в сторонах Семерінґа треваюче 12 мінут і 18 секунд.

Ґрац 17 вересня. На вчерашнім засїданю сойму по промові намістника промавляв пос. Корошец серед протестів з німецких лав насамперед по словіньски а відтак по німецки. Він сказав, що Словінці уважають за конечне, щоби при отвореню сойму намістник послугував ся обома краевими мовами для зазначеня, що в сім краю суть дві краеві мови. Намістник і маршалок промавляли лиш по німецки. Словіньский клюб протестуе против того і заявляе, що скидае з себе одвічальність за наслідки неувзгляднюваня в соймі словіньскої мови.

Петербург 16 вересня. „Союз народу российского" і „Союз Арханг. Михаїла" устроїли збори, на котрих ухвалено слідуючу резолюцию: В правительственних кругах переважають чужинецкі і чужі впливи, ведучі Росию до згуби, внаслідок чого всего российска партия монархічна уважае своїм сьвятим обовязком подати до відомости коренного российского населеня, що вітчина знаходить ся в небезпечности. Российскі люди повинні бути готові до жертв для слави вітчини.

Ст. Джонс 17 вересня. Пірі в розмові з представителем Бюра Райтера заявив знову, що оповідане его і его сьвідків а іменно одного мурина і одного Ескімоса основують ся на правді, підчас коли Кук не мае доказу, що був дійстно на північнім бігуні.

Задар 17 вересня. Коли намістник при відкритю сойму повторив свою бесїду по італїяньски, часть хорватских послів зняла бучу котра тревала через цілий час бесїди намістника. Італїянці протестували против того.

Париж 17 вересня. Народний синдикат служби зелїзничої ухвалив розпочати в цілій Франциї аґітацийну кампанїю в цїли підвисшеня платнї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після чаву середно-европейского.

Замітка. Поїзди посиішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, **9·50**, 1·10*), **1·30**, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, **10·20***, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *) $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), **2·52**.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Нехолаха. (Телефон ч. 527).